

[Glistrup.]

Derfor var hr. Helveg Petersens angreb på fremskridtspartiets måde at anskue tingene på i forslaget om motiveret dagsorden absolut forfejlet.

Når man skal finde frem til denne planøkonomiske måde at anvende skatteydermidlerne på – en måde, som vi kan være bekendt – så siger det sig selv, at vi må se på den prognose, som bl.a. undervisningsministeren selv har skrevet under på i sit brev af 9. marts i år til folketingets uddannelsesudvalg. Ifølge denne prognose vil man producere akademikere, således at vi i 1990 har 315.000 akademikere, hvor vi i dag har 170.000 stillinger og næppe, hvad enten udviklingen så går i socialdemokratisk retning eller i fremskridtsretning i de mellem-liggende 13 år, har stort mere end 200.000–210.000 stillinger at ansætte de mennesker i. Det er i allerhøjeste grad en problemstilling, som der er grund til at minde undervisningsministeren om. Det er ikke nok bare at skrive nogle tal ned på et stykke papir, som det er sket med denne prognose af 9. marts 1977, og så henholde sig til, at man et års tid tidligere var kommet frem til, at vi fortsat skal optage 20.000 hvert år på vores universiteter og højere læreanstalter. Der er i allerhøjeste grad grund til at undersøge, om ikke tallet 20.000 er et uholdbart højt tal.

En af de ting, vi mangler, er en nærmere uddybning af, hvordan man forventer at stillingsstrukturen vil være i 1990, når man skal tilrettelægge, hvordan uddannelserne skal være. Det er da højst sandsynligt, at det kan være rigtigt at fortsætte med at uddanne så mange erhvervsøkonomer og måske også så mange inden for ingeniørstudiet, som undervisningsministerens prognose viser, men der er da andre områder, hvor det måske var rigtigt helt at lukke for adgangen i de næste 6–7–8–9 år. Det gælder masser af felter inden for humanistiske studier, inden for sociologi, inden for biblioteksstudiet, inden for psykologi o.lign. Det er den slags enkeltheder, som det er vigtigt at vi får debatteret i dag, og det er det, forespørgslen sigter på nærmere at få drøftet igennem: hvordan klarer vi det?

Et andet punkt, hvor de urolige begivenheder, som fandt sted i dagene op til 12. maj, afslørede, at der i allerhøjeste grad var grund til at få debatteret tingene igennem, så snart der kom ro i Shipka-passet, er universiteternes sty-

relse, og det er også ganske klart et af hovedemnerne for debatten i dag. Undervisningsministerens stadige omkvæd i de 16 urolige dage var jo: ja men jeg kan ikke fra undervisningsministerens side foretage noget særligt indgreb, fordi vi nu engang i 1970 og senere har lavet nogle styrelseslove, hvorefter universiteterne er selvstyrende. Det gjorde man altså i den blåøjede optimisme, der prægede dette folketing i VKR-regeringens tid, men de erfaringer, som vi har gjort i mellemtiden, skulle meget gerne have lært os, før vi næste gang får en sådan uro inden for universiteterne, at vi må skabe mulighed for, at undervisningsministeren kan skride ind. Det drejer sig jo om et område, der koster skatteyderne milliardbeløb i direkte udgifter hvert år, og som også medfører indirekte udgifter, derved at en meget stor del af de mennesker, der er tale om, i stedet for kunne have gjort en nyttig indsats inden for betalingsbalanceerhverv og andre steder. Det er beløb, der måske sniger sig op til 4–5–6 mia kr. årligt. Den menneskelige arbejdskraft er nok det kostbareste råstof, vi har, og hvis vi vedbliver at fejluddanne vores ungdom, så giver det problemer i 70, 80 eller 90 mia kr. klassen.

Derfor er der absolut saglig grund til at diskutere disse ting igennem i folketinget, der er absolut grund til at vedtage det, som hr. Niels Helveg Petersen så hånligt kaldte en planøkonomisk dagsorden, og det er skammeligt, at folketinget er så ligeglad med, at der i den grad ødsles med menneskelige og økonomiske ressourcer, som man har demonstreret gennem den måde, man har behandlet denne meget vigtige forespørgsel på.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Selv ikke de mest krampagtige forsøg fra fremskridtspartiet – fra hr. Halvgaard 2 gange, fra hr. Voigt, fra hr. Arentoft, fra hr. Glistrup – kan skjule, at der ingen baggrund er for den debat, som fremskridtspartiet forsøger at få her i dag. Jeg skal nøjes med at erindre først og fremmest hr. Arentoft om, at et parti har mulighed for at trække en sådan forespørgsel tilbage; derfor er det alene fremskridtspartiets skyld, at man har bragt sig i denne situation.

Forespørgeren (Halvgaard) (FP):

Jeg beklager dybt den modtagelse, forespørgslen har fået. Jeg må desværre konstatere, at de respektive ordførere ikke har villet tyde